

2012. augusztus 7.

Ez a nap is korán kezdődött, igaz, csak a mi mércénkkel. A helyi halászokat ugyanis bármilyen korán csörög a vekker, képtelenség megelőzni, nem is próbálkozunk vele. Épp csak elindultunk, mikor Zoli néhány delfinre lett figyelmes a távolban. Gondolta, elmotorozik arrafelé, hátha engedik, hogy kicsit közelebből is megnézzük őket. Hát...engedték. Ilyen népes csapattal még soha nem találkoztunk, lehettek vagy ötvenen. És ez tényleg nem túlzás! Amilyen akrobatamutatókat meg rögtönöztek, azt minden delfinshow megirigyelhetné! Már csak a színes karikák hiányoztak, amin átugrálhattak volna. Olyan önfeledten játszottak, hogy öröm volt nézni. Szerencsére hosszan maradtak, volt időnk gyönyörködni.

Helyi idő szerint reggel 8.22-kor nagy esemény történt az életünkben: áthaladtunk az északi-sarkkörön. Igaz, csak egy órácskát vitorláztunk a 66 fok 33 percen túl (ami azért az üveghegyen még jócskán innen van), de a sarkkör mégiscsak a sarkkör. Bár a képeken ez nem látszik, mi mindig tudni fogjuk hol készülték.

Késő délután, egy szép napsütéses vitorlázást követően kikötöttünk Husavikban. Titkon még jéghegyekre is számítottunk, ezzel szemben egy szál polárfelsőben ki lehetett ülni a fedélzetre napfürdőzni. Kb., mint az Adria április végén. Ki hitte volna? (és gyönyörűek a távoli havas hegyek)

2012. augusztus 8.

Husavik városkaja arról híres, hogy innen indulnak a bálnanéző turistahajók. Érdeklődtünk kicsit, majd úgy döntöttünk reggel mi is szerencsét próbálunk, és kifutunk az öbölbe. Álmunkban sem számítottunk arra, amit láttunk. Lélegzetelállító élmény volt. Egy hosszúsárnyú bálna például épp a hajó mellett úszott el. Púposfejűeket is láttunk, de azokat jóval távolabbról. Sajnos a kirándulóhajók elég agresszívan mennek utánuk, ezért hamar elmerülnek. A következő beszélgetés viszont a valóságban is lejátszódott: -Le tudtad fotózni a farkát amikor lemerült? – Nem, túl közel volt. ☺

